

РЕШЕНИЕ

№ 5242

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1880** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл.84, ал.3 вр.чл.75, ал.1 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Делото е образувано по жалба на Ш. Ш., лице от мъжки пол, с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., против Решение №2256/05.02.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението се оспорва като незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения: не са обсъдени заявените от молителя причини да напусне страната си и обуславящи основателността на искането му за закрила, Евентуалното му завръщане в А. ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността на оспорващия, заявил основания за предоставяне на статут по чл.9, ал.1, т.1 ЗУБ. Претендира, че е заявил данни, относими към хипотезата по чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ - риск от изтезание, а изводите относно ситуацията в А. били базирани на подход, който противоречал на Методологията на ЕС в областта на убежището, публикувана в интернет и изискваща цялостна оценка на основанията за предоставяне на статут, най-вече със събирането на доказателства от повече от едни източник и анализ в количествено и качествено отношение. В решението били посочени единствено две справки, изготвени от ДАБ, информацията от които била разгледана единствено по приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. поради което счита, че за него са налице обстоятелства по чл.9, ал., т.1 ЗУБ.

Анализът на обстановката в А. бил повърхностен. С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното решение със законните от това последици.

Пред съда оспорващият е представяван по предоставената му от съда правна помощ - адв. З., по съображение за интересите на правосъдието, тъй като жалбоподателят по данни на главен специалист С. е напуснал самоволно РПЦ при ДАБ на 23.02.2024г. и е в неизвестност. Адв.З. от името на оспорващия поддържа жалбата на посочените в същата основания, а в ход по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът чрез юрк. Х., иска от съда да остави жалбата без уважение, предвид обстоятелствата, че е подало молбата си за закрила на 09.11.2023г., а на 04.12.2023г. самоволно е напуснало РПЦ Военна рампа и е в неизвестност и към момента на устните състезания. По същество счита, че молбата за закрила е основана на с проблеми от личен и битов характер- спор за земя В хода на производството са установени несъответствия в бежанската история- при процеса на регистрация молителят не посочил, че неговия брат е бил убит, което обстоятелство представя едва в хода на проведеното интервю - протокола от 18.01.2024г. Заплахите, които молителят твърди, че са отправени срещу него, имали чисто криминален характер и не съставлявали основания, предвидени в чл.8 и чл.9 за предоставяне на статут. В заключение ответникът чрез юрк. Х. счита, че не са налице предпоставките по чл. 8 и чл.9 ЗУБ.

Прокурорът иска от съда да отхвърли жалбата, счита същата за недоказана, не са предявени доказателства, оборващи тезата на ответника и за отмяна на решението на Председателя на ДАБ.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително - справка за актуалната ситуация в А. към момента на съдебното заседание - на ДАБ с изх. № ЦУ - 1031/03.04.2024г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка за законосъобразност на оспореното решение по реда на чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено на молителя на дата 09.02.2024г лично и чрез преводач, а жалбата до съда е подадена на дата 19.02.2024г., с оглед на което срокът за оспорване е спазен. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда -

14-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.84, ал.2 ЗУБ.

Жалбата е процесуално допустима.

По фактите

С Решение №2256/05.02.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ и тъй като не са установени предпоставките по чл.8 и чл.9 от същия закон, е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. С решението е разгледана молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 138/09.11.2023г. на РПЦ - С., подадена от Ш. Ш. - лице от мъжки пол, роден на дата 20.02.2003г., следователно, пълнолетно лице, роден в провинция Нангахар, А., гражданин на А., етническа принадлежност пашун, вероизповедание - мюсюлманин сунит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН], е които лични данни са установени въз основа на подписана декларация от лицето по реда на чл.30 , ал.1, т.3 ЗУБ. Молбата за закрила е първа по ред, а видно от представената по преписката Заповед № 343з-3451/26.10.2023г., на Ш. Ш. е наложена принудителна административна мярка по чл.39а, т.2 от ЗЧРБ "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна." до А., на основание чл.41, т.1 ЗЧРБ. , а на основание чл.60, ал.1 АПК, е допуснато предварителното ѝ изпълнение. Видно от писмо на л. 25 от делото, чужденецът е пристигнал в ДАБ от СДВНЧ Любимец.

Видно от административната преписка, на 09.11.2023г. по молбата за закрила на чужденеца са извършени следните процесуални действия от администрацията на ДАБ:

- Съставени са регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта. Видно от съставения регистрационен лист, жалбоподателят е посочил, че е с гражданство А., роден в провинция Нангахар, [община], без професия, за бащата и майката има отбелязване "не знае ... Аф", "братя :4 - Аф" и "сестри: 4 - Аф" си, майка си , е по НАНГАХАР, ОБЩИНА ШЕРЗАД, И БЕЗ ЛЮФЕСИЯче владее езика пашу, .

-Връчени са му указания относно реда за подаването на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България с приложен списък на организациите, предоставящи социална и правна помощ на чужденци. Отбелязано е, че се връчват на езика пашу, подписани са от чужденеца и преводач.

- Също е изискана декларация за личните му данни по реда на чл.30 ЗУБ и съгласие за обработването на личните му данни, придружена с информация , преведена на езика пашу.

- На дата 09.11.2023г. е връчена покана за лично интервю, което да се проведе на дата 16.11.2023г., но няма данни да е проведено на тази дата. Единствено по преписката

се съдържа протокол за лично интервю от 18.01.2023г. - л.19 от делото.

-На дата 09.11.2023г., молителят е настанен със решение в РПЦ - С., отдел ПМЗ кв. Военна рампа. Видно от докладна записка, група лица, сред които и молителят, са напуснали центъра и са в неизвестност от 04.12.2023г. На 06.12.2023г. с изрично решение молителят е настанен отново в центъра.

От администрацията на ДАБ с писмо с рег. № УП 15651/09.11.2023г. до директора на Специализирана дирекция "М" - ДАНС, на основание чл. 58, ал.9 ЗУБ е изпратено уведомление, за подадената молба за закрила от Ш. Ш. , гражданин на А.. На 13.12.2023г. е постъпило становище на ДАНС - не възразява да бъде предоставена закрила на лицето, в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Със становище от 30.01.2024г., експерт при ДАБ, въз основа на събраните по преписката доказателства, предлага на председателя да постанови отказ да бъде предоставен хуманитарен статут и статут на бежанец.

По административната преписка са приобщени и органът се е позовал на Справка с рег. №ЦУ - 38/03.01.2024г. . на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ относно А.. - за актуалната политическа и икономическа обстановка в А..

В мотивите на оспореното по делото решение са обсъдени изявленията на чужденеца за бежанската му история, заявени на интервюто и обстановката в А.. Органът е обсъдил в решението заявеното от молителя за причините да напусне страната си по произход: напуснал А. нелегално три месеца преди датата на интервюто, първоначално заминал за И., от където впоследствие пристигнал в Турция по незаконен начин, а през октомври/ ноември 2023г., влиза също не по установения начин и в Република България. Взета е предвид и изтъкнатата причина да напусне страната му по произход и причините да подаде молбата за закрила - имал вражда за земеделски земи с роднини на неговия баща, започнала преди шест -седем месеца , стигнало се дори до физическо насилие и дори до убийството на брат му. Молителят получил заплахата от първи братовчед на баща си, че няма да го остави на мира. До напускането на А. молителят не е имал неприятности и не е преживял насилие, никога не е бил арестуван или осъждан в държавата си по произход. Също в решението е посочено, че няма данни да е бил преследван по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. В тази връзка ответникът е приел за потвърдено обстоятелството, че чужденецът е гражданин на А. и етническата му принадлежност е пашун - предвид факта, че проведеното с него интервю е на езика пашу, разбираем за него.

Съдът констатира, че изложените в мотивите на решението данни за бежанската история на молителя, оспорващ по делото, са идентични с изявленията на чужденеца на личното му интервю, предвид съдържанието на протокола - л. 19 от делото. Следва да се допълни и посоченото от молителя - на л. 2 от протокола, че са се оплакали на властите на талибаните, но нищо не произтекло. Също е заявил, че цялото му семейство се намира при вуйчовците му в П.. Когато започнала "разправията, те

тръгнали за П., а молителят - насам към България. В протокола е записано, че на въпроса какво е вашето конкретно искане към Република България, чужденецът е отговорил - "искам документи". също е заявил, че не е ходил на училище, няма професия и не е работил, тъй като имал "вражда".

В мотивите на оспореното решение е формиран извод, че опасенията на афганистанския гражданин, свързани с евентуално негативно отношение към него от страна на роднините на баща му, са единствено негови твърдения и нищо в представената бежанска история не подкрепяло тези думи. Историята е преценена като противоречива поради несъответствие на изложените факти на интервюто и заявените при регистрацията - така при регистрацията не било отбелязано, че имал убит брат. Заплахи от негови роднини са определени като престъпен акт от криминални елементи, а не от субекти, извършващи преследване, които държавата не може и не желае да контролира. Също можело да се направи извод, че ако те са искали да навредят на чужденеца, биха предприели реални действия срещу него във времето, до напускането на А., още повече, че са роднини и той е добре познат. Също е отбелязано и обстоятелството, че никъде в своя разказ чужденецът не споделя да е пострадал лично от роднините си, да е преживял насилие от тяхна страна или за други действия, насочени към него, а споменавал само словесни нападки, породени от спор за земя.

Органът се е позовал във връзка с тежестта на доказване на пар. 196 от Наръчника на ВКБООН по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, като извежда принцип, че тежестта на доказване се споделя между кандидата за закрила и интервюиращия, възпроизведен и в националното право. Конкретно в чл.6 от ЗУБ - задължението на длъжностните лица от ДАБ да установяват всички факти и обстоятелства, от значение за производството за предоставяне на международна закрила, както и на задължението на чужденеца по чл.63а, ал.2 ЗУБ, да представи всички доказателства в подкрепа на молбата си за закрила до произнасянето по нея, а в случай, че не ги представи, разглеждането на молбата се извършва и без тези доказателства. Посочените задължения се съдържат в указанията за процедурата, връчени на афганистанския гражданин още на 09.11.2023г. на разбираем за него език и чрез преводач.

Органът е обсъдил също и принципа по ч. 75, ал.2 ЗУБ - при съмнение в полза на кандидата, или "оказване на доверие при отсъствие на достатъчно доказателства". , прогласен и в Наръчника на ВКБООН като основополагащ при преценка на молбите за закрила. Органът също е посочил, че принципът е приложим при конкретни предпоставки, кумулативно дадени: доверие, при отсъствие на достатъчно доказателства , може да се окаже, когато : е събрана и проверена цялата налична информация по случая и когато интервюиращият орган е удовлетворен от общата достоверност на разказа на кандидата, твърденията на кандидат следва да са ясни и правдоподобни и не трябва да са в противоречие с общо известни факти. Принципът на съмнение в полза на кандидата е приложим към онези аспекти на молбата за международна закрила, които изискват потвърждение, тези аспекти не следва да са несигурни и да не са подкрепени от документи или други доказателства или да има съмнение относно достоверността им. Въз основа на така изведените условия за

прилагането на принципа, е прието, че в конкретния случай е неприложим, изтъкнати са противоречията в историята на молителя и общата неудовлетвореност за достоверността на бежанската история. Формиран е извод, че става въпрос за мигрант, а не за нуждаещо се от международна закрила лице, в която връзка органът се е позовал на пар.62 от Наръчника на ВКБООН за дефиницията на "мигрант". Предоставената от кандидата бежанска история е противоречива и нелогична, поради което се приема за недостоверна и предвид поведението на чуждия гражданин по време на административното производство - напускането самоволно на общежитието, в което е настанен и от тогава бил в неизвестност. В проведеното интервю молителят обяснил поведението си, като посочил, че напуснал пределите на страната, защото имал желанието да стигне до Франция или Италия ,но по пътя бил задържан от сръбските власти и върнат обратно в страната. Това показвало пълната незаинтересованост молбата му за международна закрила да бъде разгледана от компетентните органи, което не било логично с твърденията му, че се чувствал застрашен да се завърне в А.. Формиран е в заключение извод, че чужденецът използва молбата си за закрила с цел да осуети изпълнението на наложените му принудителни административни мерки и за да узакони престоя си в страната.

По същество е формиран извод, че изложените причина от молителя да напусне и да не иска да се завърне в страната си по произход, не са са правно значими за търсената закрила нито по чл.8, ал.1 ЗУБ - тъй като не са налице нито субективният нито обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие "основателни опасения от преследване" във връзка с чл.8, ал.4 за съдържанието на понятието "преследване" и за действията на преследване по чл.8, ал.5 и ал.6 ЗУБ, относими към предоставяне на статут на бежанец. Органът е формирал и извод, че за чужденеца липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут както по чл.9, ал.1, и ал.2ЗУБ - тъй като не е бил изложен и за него не съществувал бъдещ риск посегателства по смисъла на посочените разпоредби (реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял никакво насилие). По възможността за прилагането на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ - предоставянето на хуманитарен статут поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота и личността му, в случай на въоръжен конфликт. В тази връзка органът се е позовал на данните от справката от Дирекция "Международна дейност", от която е приел за установено, че насилието в А. не е безогледно и повсеместно на цялата територия, сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване, ,п както и реална опасност, която да е повод да напусне страната си. Дори и да е налице обща ситуация на несигурност в страната му по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства-. което да е основание за предоставяне на международна закрила поради общата ситуация. Не можело да се направи извод, че А. е в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. След завземане на властта от талибаните обстановката можело да се характеризира като несигурна, но следвало да се вземе предвид факта, че те полагали усилия да се представят като загрижено правителство, обявена била обща амнистия обявили са помилване на всички, които са воювали с тях. При тези обстоятелства е формиран извод, че положението в страната се нормализирало въпреки спорадични терористични актове, нямало непосредствена заплаха за живота и

здравето на молителя. Според органа не са налице и условията за предоставяне на хуманитарен статут ,тъй като не се е позовал на причини от хуманитарен характер, или по други хуманитарни причини (чл.9, ал.8 ЗУБ).

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма и с изискващото се съдържание от формална страна. Не е налице и основание за обявяването му за нищожно, предвид, че формално са обсъдени наведените основания.

Спазени са изцяло и процесуалните правила, в това число е проведено интервю за изясняване в значителна степен на относими обстоятелства, жалбоподателят е имал в пълнота възможността да изложи своите съображения и да посочи всички относими обстоятелства и доказателства в подкрепа на твърденията си за нежеланието си да се завърне в А..

Оспореното решение е и материално законосъобразно. Административният орган е съобразил и изследвал в пълнота предвидимите рискове и заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя при евентуалното му завръщане в страната му по произход, както по отношение на преследване от официалните власти на основание данни за общата ситуация в страната, така и съобразно конкретните наведени от него данни - според същите не е бил заплашван, не е не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми заради етноса си или религията си - сунит.

Жалбата срещу решението следва да се разгледа само на основанията, относими към предоставянето на хуманитарен статут съобразно изложеното в жалбата и искането до съда.

Правилно в мотивите на оспореното по делото решение е прието, че на проведеното интервю по повод молбата за закрила жалбоподателят не е изложил обстоятелства, относими и към предоставянето на хуманитарен статут.

Що се касае до ситуацията в А., и евентуални заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя от талибаните, то видно от данните по справката за ситуацията в А., следва да се отбележи на първо място, и както приема и Съдът по правата на човека, че общото положение на насилието в А. само по себе си не съставлява основание, което да дерогира по принцип завръщане в тази държава на всяко лице - в този смисъл Решение от 11 юли 2017 г. EP и AR срещу Н.), по жалби № 43538/11 и 63104/11, § 80, и цитираните препратки. След така приетото от Съда в решението, ситуацията в А. е значително подобрена, в това число и актуалната такава към датата на устните състезания по делото.

Предвид на тези съображения, то изводите в оспореното решение, според които ситуацията в А. сама по себе си не съставлява основание за предоставянето на международна закрила на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ - конкретно хуманитарен статут, като правилни и обосновани, се споделят от съда.

Жалбоподателят не попада в социална група, предмет на целенасочени атаки или заплахи, актуални към момента на приключване и на устните състезания по делото, съобразно представените справки за ситуацията в А.. Няма данни въз основа на които да се счита, че ако се завърне в държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск от тежки

посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. Следва да се посочи, че и данните за евентуални нарушения на правата, в това число и съгласно справката, представена пред съда, са относими към бивши държавни служители или към лица от шиитското изповедание - групи от обществото, към които жалбоподателят не принадлежи, доколкото е заявил, че е суни и не е имал никакви проблеми в страната си по произход нито с държавната власт, нито с каквото и да е друго формирование, не е бил държавен служител.

Доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в кратък период след подаване на молбата за закрила чужденецът е напуснал РПЦ – ДАБ, където е бил настанен при свободен режим, опитал се е нелегално да напусне страната, но върнат от граничните власти, втори път напуснал общежитието на ДАБ и в неизвестност през времето на съдебното производство по делото.

Правилен е изводът в оспореното решение, че молбата за международна закрила на Ш. Ш. цели да суети изпълнението на решението за връщане от дата 26.10.2023г., представено на лист 29 от делото с административната преписка, като едва след като били приложени мерки от Дирекция – Миграция –МВР спрямо него, подал молбата за международна закрила., заведена на 09.11.2023г.

Необосновани и несъответни на подробните мотиви в решението за ситуацията в А. и заявеното за личното положение на оспорващия, са възраженията в жалбата за незаконосъобразност на решението. Органът е изпълнил задължението си да обсъди всички данни, от значение за молбата за международна закрила. Изложил е и ОТНОСИМИ правни съображения, защо не кредитира с доверие представената пред него бежанска история, като изводите му за несъответствие и противоречие, за обща недовереност, са правилни и се споделят от съда. Въпреки подробните мотиви в решението за констатирани противоречия и недовереност, тъй като твърденията не са подкрепени от доказателства, оспорващият като е имал възможността да обясни констатираните противоречия и представи задоволителни доказателства за достоверността на представената бежанска история, не го е направил. В решението са обсъдени всички заявени факти и обстоятелства, правилна е преценката им като неотнесими към предоставянето на хуманитарен статут.

С оглед на всичко изложено, жалбата по делото, подадена на основание, че оспореното по делото решение е постановено в нарушение на чл.9 ЗУБ, следва да бъде отхвърлена като неоснователна, и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ш. Ш., лице от мъжки пол, с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., против Решение №2256/05.02.2024г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, в частта му за постановен отказ да му бъде предоставен хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: